

Avskriv förslaget om införande av nya föreskrifter för jakt med pil och båge

Undertecknade organisationer vill härmed uppmana Naturvårdsverket att avskriva förslaget om att införa bågjakt på rådjur, räv, bäver, grävling, mårdhund, tvättbjörn, bisam och hare. Som landets jakt- och viltmyndighet är Naturvårdsverket de vilda djurens myndighet och bör givetvis också beakta deras perspektiv.

Under 2018 skickade Naturvårdsverket en remiss med ett förslag om att tillåta jakt med pil och båge. Flertalet remissinstanser lyfte redan där och då djurvälståndsbuster och att djuretiska aspekter var otillräckliga. Inte minst lyftes oron för en ökad illegal jakt, med tanke på den tysta jakt som pilbågsjakt innebär. Likaså allmänhetens oro, då denna smygande jakt kan upplevas som skrämmande.

På begäran av Svenska Djurskyddsföreningen, Djurens Rätt, Djurskyddet Sverige, Naturskyddsföreningen och Naturvårdsverket sammanställde SLU:s vetenskapliga råd för djurskydd aktuell forskning om jakt med pil och båge. I detta yttrande påpekar SLU att det råder en allmän brist på vetenskapliga studier som undersökt effekterna på djur som jagats och skjutits med pil och båge. När det gäller småvilt är avsaknaden total. Det i sig är allvarligt och innebär en indirekt djurvälståndsrisk och bör starkt tala för försiktighetsprincipen, och mot att inte tillåta pilbågsjakt. Människans önskan eller vilja att få jaga och döda djur på specifika sätt får aldrig gå före djurens rätt att slippa ett onödigt eller ökat lidande. Jakt med pil och båge är inte förenligt med 27 § i jaktlagen, om att viltet inte ska utsättas för onödigt lidande. Bågjakt innebär inte bara en uppenbar risk för detta, utan även risk för fler skadeskjutningar.

Det finska Jord- och skogsbruksministeriet undersöker effekten av pilbågsjakt på vitsvanshjortar, och har jämfört olika jaktmetoder däribland pilbågsjakt. Men det är stor skillnad på beteende och rörelsemönster på en vitsvanshjort i hägn och tex en hare, grävling eller rödräv i rörelse. Olika djurarter har olika sinnesförmågor, olika beteenderepertoarer och lever inte sällan i olika ekologiska sammanhang. Djurarter är också olika vaksamma – både mellan arter och inom arter, till exempel beroende på åldersstruktur. För att träffa exakt rätt, i synnerhet på ett litet djur med en liten träffyta, kan pil och båge endast användas på mycket kort avstånd, sannolikt under 30 – 35 meter, och helst på djur som står helt stilla. Att införa osäkra jaktformer, som riskerar vilda djurs välfärd är inte förenligt med en god viltförvaltning och inte heller förenligt med Naturvårdsverkets egen viltstrategi, som i ett av vägvalen anger att "Jakt, viltturism, viltövervakning och arbetet med att begränsa skador och olägenheter ska ske med respekt för viltet och med etik i åtanke."

Jakt med pil och båge innebär varken god etik eller respekt för de vilda djuren som kommer att utsättas för jaktformen.

World Animal Protection har tillsammans med Rovdjursföreningen låtit YouGov göra en opinionsundersökning kring några centrala och angelägna frågor som rör vilda djur. Undersökningen är statistiskt säkerställd och ger därmed en bra bild av vad allmänheten anser. YouGov-undersökningen visar att 60 % är negativa till att pilbågsjakt ska tillåtas medan endast 13 % är positiva.

Det ligger varken i djurens eller allmänhetens intresse att införa en jaktform som kan medföra mer skadeskjutningar och lidande. Undertecknade organisationer anser att det inte finns någon anledning att införa en jaktform som sedan 1938 är förbjuden i Sverige, och som snarare leder till större osäkerheter då det rör djurvälstånd och riskerar att bidra till ökad polarisering mellan olika intressegrupper.

Vänligen,

Camilla Bergvall, Riksordförande, Djurens Rätt
Hans Ring, Naturfotograferna
Istvan Gerser, Ordförande, DRIS
Johanna Parikka Altenstedt, jurist, DRIS
Johanna Sandahl, Ordförande, Naturskyddsföreningen
Lili Päivärinta, Ordförande, Djurens Ö
Maria Lönn, Generalsekreterare, Svenska Djurskyddsföreningen
Magnus Orrebrant, Ordförande, Svenska Rovdjursföreningen
Roger Pettersson, Generalsekreterare, World Animal Protection Sverige
Signe Propst och Ylva Lidén, Ordförande Fältbiologerna
Åsa Hagelstedt, Generalsekreterare, Djurskyddet Sverige